

Nr 1007

Av herr Fridolfsson i Stockholm m. fl., om rätt för kommun att föra talan mot föräldrar om återvinning av ekonomiskt bidrag till barn.

(Lika lydande med motion nr 878 i Första kammaren)

Föräldrarna är enligt föräldrabalken skyldiga att vidkännas kostnaden för barnets uppehälle och utbildning om ej barnet har egna tillgångar. Denna underhållsskyldighet upphör ej innan barnet erhållit den utbildning som med hänsyn till föräldrarnas villkor och barnets anlag må finnas tillbörlig och ej i något fall förrän barnet fyllt sexton år.

Föräldrarna har således en absolut försörjningsplikt till dess barnet fyller sexton år. Föräldrarna kan därefter vägra att ge barnet bidrag till exempelvis studier. Det finns dock rättsfall som säger att, där föräldrarna kan anses ha de ekonomiska förutsättningarna och barnet de intellektuella möjligheterna att klara sin tilltänkta utbildning, föräldrarna skall bidra till barnets utbildningskostnader.

I de sällsynta fall där föräldrarna nekar stöd kräves dock att barnet för att få denna hjälp stämmer sina föräldrar till domstol. Detta förutsätter dock initiativkraft och viss själstyrka.

För den händelse barnet däremot går till barnavårdsnämnden får barnet genom nämnden enligt vissa kommuners praxis den ekonomiska hjälp det behöver för att kunna fortsätta sina studier. Det finns i dag ett flertal exempel på att barn i dylika eller motsvarande situationer har fått ekonomiska bidrag av kommunen. Att kommunen på detta sätt ger ekonomiska stöd måste i och för sig anses vara en riktig utveckling där andra redan existerande bidrag ej kan anses täcka barnets behov.

Barnets hemsituation kan när det söker hjälp vara så problemfylld att grund för omhändertagande för samhällsvård jämlikt barnavårdslagen föreligger. Å andra sidan kan en konflikt inom familjen finnas utan att därför något omhändertagande bedömes som möjligt. I det första fallet kan omhändertagandet bl. a. medföra ekonomiskt stöd åt barnet, ett stöd som sedan till ett i praxis maximerat belopp kan återvinnas från föräldrarna. I den andra ovan skisserade familjesituationen kan en ekonomisk hjälp också vara av stor betydelse för barnets utveckling; en återvinning är här dock icke möjlig. Den situationen att ett omhändertagande trots en förefintlig kon-

flikt ej bedömes kunna ske kan vara svår att skilja från fall, där barn söker hjälp från barnavårdsnämnden endast för att få t. ex. studiehjälp utan att någon egentlig konflikt finns inom familjen i annan mening än att föräldrarna vägrar barnet studiehjälp. Det måste vara svårt att klart fastställa gränsen mellan dessa två senare grupper.

Det förefaller uppenbart att föräldrarna kan undkomma sin civilrättsligt stadgade underhållsplikt genom att barnavårdsnämnd (eller socialnämnd i vissa fall) påtar sig den ekonomiska bördan. Nämnden bör därför beredas möjlighet att föra talan om återvinning mot föräldrarna i fall där det i dag enligt gällande lag ej är möjligt att vinna åter till barnet givna ekonomiska bidrag. En dylik regressrätt bör till sin omfattning anknytas till den i föräldrabalken stadgade underhållsskyldigheten för föräldrarna.

Under hänvisning till det anförda hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om översyn av 1960 års lag om samhällsvård av barn och ungdom och 1956 års lag om socialhjälp i syfte att möjliggöra återvinning i fall där det i dag ej är möjligt.

Stockholm den 28 januari 1970

Filip W. Fridolfsson (m)

i Stockholm

Per-Eric Ringaby (m)

Mårten Werner (m)

Gunnar Oskarson (m)